VAN BESLUIT VERANDERD

Zal ik 't licht aansteken, juffrouw?" ,,Ja, Marie!" Johanna ontwaakte uit haar droomerijen, waarin een brief, dien ze dien namiddag ontvangen had, haar had gebracht. Ze keek uit het venster naar het in den schemer wegdoezelende landschap. Ze was een wees en leefde alleen met een paar dienstboden.

,,Marie, kijk eens, wat is dat voor een roode streep in de lucht?"

,,Het lijkt wel brand, juffrouw. Ja zeker," ging het dienstmeisje voort, naar den flikkerenden rooden gloed ziende, ,,'t is brand! Het lijkt de boerderij van boer Bartels wel."

,,Bartels? Is dat die norsche oude man met dien rooden neus?"

,,Ja, juffrouw, die is 't!"

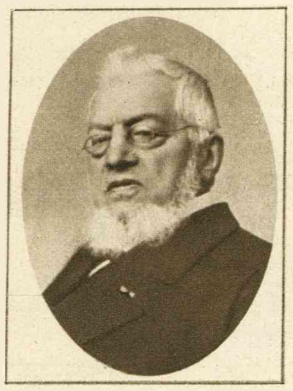
,,Denk je dat zijn huis in brand staat?"

,,Ja, juffrouw! Hij is erg gehaat in den omtrek. Misschien heeft iemand het wel in brand gestoken."

,,Kunnen we geen hulp verleenen? Er is zeker hier geen spuit in de buurt?"

EEN ENGELSCH SOLDATENGRAF IN NOORD-FRANKRIJK.
Fransche dames leggen bloemen op de graven van Engelsche soldaten, die in een gemeenschappelijk graf rusten achter de strijdlinie in Noord-Frankrijk.

DR. H. P. VAN PRAAG. †

MR. M. A. SWELLENGREBEL. †

Te Oudewater is op ruim 88-jarigen leeftijd overleden de heer Dr. H. P. VAN PRAAG, de oudste praktiseerende arts in Nederland. De heer van Praag had een grooten naam als specialist voor lever- en galziekten, waarvan de faam ook tot in het buitenland was doorgedrongen. — In den ouderdom van 69 jaar is te Amsterdam overleden de heer Mr. M. A. SWELLENGREBEL. De overledene, die in 1846 te Amsterdam werd geboren, promoveerde in 1870 aan de Universiteit te Utrecht tot doctor in de rechten en werd in 1877 griffier bij het eerste kantongerecht te Amsterdam.

,,Neen, juffrouw, het spuitenhuis staat wel een uur wijd hier vandaan. En 't is boer Bartels' plaats, da's zeker. Daar komt Tijs Bolt, zijn knecht, hard aanloopen!"

,,Laat ons gaan zien, wat er gedaan kan worden," zei Johanna, terwijl ze een avonddoek omsloeg.

Toen zij de boerderij naderden, zagen ze een menigte menschen druk in de weer met emmers water de vlammenzee te blusschen, waarvan de hitte den omstanders het gelaat verschroeide.

,,Is er niemand in huis?" vroeg Johanna aan een boerenknecht, die met open mond het ongewone schouwspel stond gade te slaan.

,,Dá weet ik nie, juf! Us gleuven dat-ie binnen is, maar as-ie binnen was, zou ie wel buuten kommen."

,,Bedoel je dat er nog iemand in het huis is? En doen jullie dan geen moeite om dat te onderzoeken?"

,,Wullie hebben wijf en kinders, juf," antwoordde een der waterdragers. ,,Buur Jaap zegt, dat de boer er niet is: maar Tijs z'n knecht heit 'm, zeit-ie, 't erf op zien zwaaien, zoo dronken as een zwijn, — eskeseer, juffrouw, — en hij leit zeker binnen zijn roes uit te slapen!"

,,Waar kan hij zijn?" vroeg het jonge meisje kortaf.

,,Daar boven de deel waar de ladder staot. Piet Joosten klauterde naor boven, maar zag niemendal en de smoek joeg 'm weer naor benejen!"

,,Je moet weer naar boven gaan! Wat? Wil geen enkele van jullie mannen het wagen? Lafaards! Dan ga ik zelf. Als de man in huis is, moet hij gered worden."

De dorpelingen aarzelden. Ze twijfelden of boer Bartels thuis was. Bovendien, de man was om zijn ruwheid en hardvochtigheid algemeen gehaat, en er was menigeen die zijn dood als een welverdiende straf der Voorzienigheid zou hebben beschouwd.

,,Goede hemel! Zijn jullie mannen en weiger je een medemensch te redden! Marie volg me!"

En haar sjaal in een der emmers water doopende, sloeg ze den natten doek rondom haar hoofd en schouders en liep de ladder op, voordat een der mannen haar had kunnen tegenhouden. Marie, geprikkeld door het moedige gedrag van haar meesteres, volgde deze zonder aarzelen. In de kamer aangeland, waar de rook wat verminderd was, vlogen ze deze door naar de achterkamer en daar in een bedstede zagen ze den boer liggen in een zwaren dronkemansroes. Met bovenmenschelijke inspanning sleepten ze den dronkaard het bed uit, de kamer door naar het venster en riepen om hulp. In een oogenblik waren er nu hulpvaardige handen genoeg om den zwaren last van de beide meisjes over te nemen.

,,Ga jij het eerst, Marie," zei haar meesteres, en zonk, nu de actie voorbij was, bewusteloos neer.

Het moedige gedrag van Johanna Lensveld en haar dienstbode stond den volgenden dag in al zijn bijzonderheden in de dagbladen vermeld, en kwam aldus ter kennisse van Karel de Groot, die zijn stamcafé binnentrad, toen het in een vriendenkring werd voorgelezen.

,,Sapperloot, wat 'n mannetjesputter!" riep degeen die het bericht voorgelezen had. ,,Of eigenlijk is 't een wijfjesputter!"

,,Wat is er aan de hand, Van Kampen?" vroeg De Groot.

,,Een dronken beest van een boer steekt zijn huis in brand. Geen mensch weet zeker of hij thuis is of niet en nu klimt een meisje door het venster naar binnen en sleept hem uit het brandende huis, terwijl de dorpelingen er als uilskuikens naar staan te kijken."

,,Een flinke meid!" merkt een der vrienden op. ,,Hoe heet ze?"

,,Johanna Lensveld of juffrouw Janna, zooals ze op het dorp genoemd wordt," was het antwoord.

Karel de Groot deed een uitroep van verbazing hooren en keek over Van Kampen's schouder.

,,Een zuur, onbehouwen creatuur, een soort manwijf, denk ik," zei hij kort.

,,Wat scheelt De Groot?" vroeg Van Kampen, toen deze haastig de zaal verliet.

,,Hij heeft een erfenis te goed," zei een der andere vrienden, ,,op voorwaarde dat hij met een zeker meisje huwt. Ik vermoed dat die juffrouw Johanna Lensveld het bewuste meisje is."

,,Wel, da's toch geen reden om 't kind te verwerpen,"

P. VAN HOEK.

R. J. A. DIEPEN.

Den 1sten December was het 25 jaar geleden dat de heer P. VAN HOEK, directeur-generaal van den Landbouw, in dienst van den Landbouw trad, toen hij de betrekking van Landbouwconsulent bij de Noordbrabantsche Maatschappij van Landbouw aanvaardde. Gedurende zijn functie heeft de heer van Hoek zich doen kennen als een voortvarend en werkzaam man met ruimen en practischen blik. — Tot lid der Eerste Kamer is door de Provinciale Staten van Noord-Brabant gekozen de heer R. J. A. DIEPEN van Tilburg.

merkte een ander op. — ,,De Groot denkt er anders over. Hij bewondert zachte naturen, echt vrouwelijke vrouwen; en houd mij ten goede, die juffrouw Lensveld lijkt me een echte dragonder" antwoordde de eerste.

Onderwijl stortte De Groot de fiolen van zijn toorn uit op het hoofd van den notaris, die hem van zijn erfenis en de daaraan verbonden voorwaarden had kennis gegeven.

,,'t Is te erg! 't Is schandelijk, om iemand te willen koppelen aan een vrouw, en wat voor een, die hem nu al tegenstaat!"

,,Zou je eerst niet eens kennis met haar maken?" vroeg de oude heer kalm. ,,Zij verlangt in allen geval een persoonlijk onderhoud!"

De Groot stemde eindelijk nurks toe en begaf zich den volgenden dag op weg naar het dorpje O., waar hij in het dorpslogement afstapte en logies bestelde. Daar hoorde hij nadere bijzonderheden omtrent den brand en het bewuste meisje. Zij had een slanke gestalte (dus zooiets als een slijpplank, meende De Groot); een lief blozend gezichtje (d.w.z. een paar bolleheine-koonen) en leefde alleen (dat was een bewijs van haar mannelijk. onnatuurlijk karakter). Hij was in een booze luim, toen hij den land-

GROENTEN-VOORZIENING.
In den Haag is een strijd uitgebroken tusschen het Gemeentelijk Voedingscomité en de groentenhandelaren, welke laatsten weigeren de z.g. Rijksgroenten tegen de aangegeven prijzen te verkoopen, op grond dat de winst voor den tusschenhandel te gering zou zijn. In verband hiermede ligt de Gemeentelijke Opslagplaats aan het Zieken, zooals op onze foto is te zien, overvol. *(foto „Rembrandt".)*